

Այս հոգիով հարուստներ և ունեւորներ աւելի լաւ պիտի ըմբռնեն կեանքին արժէքը, և ըստ այնմ պիտի գործածեն իրենց հարստութեան մթերքը, որ ամէն պարագայի մէջ պիտի մնայ անձուկ ճամբուն առջևը և նեղ դուռն դուրսը:

Այս հոգիով չունեւորներ և կարօտներ նուազ պիտի գգան կեանքի ասուսպանքներուն ճնշումը իրենց վրայ:

Այս հոգիով է որ վայրազ կիրքեր պիտի հանդարտին, ոճիրի հակամէտ միտքեր պիտի մաքրադործուին, արիւնի ծարու ախորժակներ պիտի կշտանան սիրոյ և գութի ուրերէն: Վասն զի ազահոյրներ վտանգաւոր ակա մըն է ո՛չ միայն ոսկրի և արծաթի հանդէպ, այլ նաև հոգեկան կիրքերու աշխարհին մէջ: Միշտ աւելիին, միշտ աւելորդին կիրքը, ամէն բան իրեն կամ իրեններուն մթերելու հորձքը՝ ակտանիչներն են ազահոյթեան և դժգոհութեամբ հիւանդացած հոգիներուն:

Հոգեկան հիւանդութիւններու, բարոյական ցաւերու և կրօնական անտարբերութեան այս տաղանդներուն մէջ գալարուող ազգի մը զաւակներուն համար ո՛րչափ քաջալերական է Փրկչին կենսատու ձայնը:

Երանի՛ հոգիով աղխակներուն:

Բ. Ե.

Ն Ե Ռ Ն

Քանի մը հոգիներու միջև խօսակցութիւնը կը դառնար նեւրոն շուրջ: Ամէնքն ալ կը ջանային զայն գտնելու մեր ներկայ աշխարհին ու կեանքին մէջ, բայց չէին կրնար որոշել թէ ո՛ւր էր ան: Ծատ մը կարծիքներ յայտնուեցան թէ նեւրը կը գտնուի Հրեաներու մէջ, Մահմետականներու մէջ, Չգիտականներու մէջ, Ազատ Որմնադիրներու մէջ, Պապիներու մէջ, Հոմայնապարներու մէջ, Անաստուածականներու մէջ, վերջապէս Հոռոմի Պապէն մինչև Մայքըլ Արլէն՝ ամէնուն մէջ:

Այս արտայայտութիւնները շատ հաւանական կը թուէին իրենց: Բայց իմ

մտքիս մէջ ուրիշ գաղափար մը ծագեցաւ: Նեւրը փնտտող այս մարդիկը շատ հեռուները գացած էին. նոյն իսկ իրենց մէջ կը գտնուէր ան: Աստիք շատ լրջութեամբ քննութենէ կ'անցընէին ուրիշները, բայց իրենք զիրենք չէին դնէր խոշորացոյցին ստիկ: Մ'ըքան ճշմարիտ էր Յիսուսի խօսքն այնպիսիներու համար. «նախ քու աչքիդ գերանը հանէ, և ետքը եղբօրդ աչքին չիւզը հանելու նայէ»: (Մատթ. Է. 5):

Մարդիկ իրենքզիրենք քննելու մէջ շատ տկար են: Հանրածանօթ խօսքը հին խօստեսօէրին, Ծանի՛ր գեղ, նո՛ր է ամէն ժամանակի համար: Իրենքզիրենք չեն ճանչնար և ուրիշներու վրայ կը խորհին:

Ամէն մարդու մէջ կայ նեւ մը, եթէ կ'ուզենք ճշմարտութիւնը լսել: Ի՞նչ է նեւը, եթէ ոչ անձնատրուում այն զօրութեան որ հակառակ է Քրիստոսին: Զարմանալի թող չթուի մեզի կրք Աւետարանի մէջ կարգանք որ Ս. Պետրոս Առաքեալին մէջ անդամ կը գտնուէր ան: Պետրոս չէր ճանչցած իր ներսն իսկ գոյութիւն ունեցող նեւը և Յիսուսի հետ կազկով կ'ըսէր անոր. «Քա՛ւ լիցի քեզ, Տէր, մի՛ եղիցի քեզ այդ»: Բայց Յիսուս իսկոյն ճանչցաւ իր Հովանակորդը և ըսաւ Պետրոսին. «Նախ քան, Սատանայ, դուն իմ գայթակորութիւնս ես. զի Աստուծոյ բաները չես խորհիր, այլ՝ մարդոց» (Մատթ. ԺԶ. 22—23):

Նեւը ներկայ է ամէն ժամանակի մէջ և ամէն մարդու ներքը, առանց բացասութեան: Անտիք որ կ'ուզեն զայն զըտնել, թող փնտան իրենք իրենց մէջ, Անտիք որ կ'ուզեն անոր գէժ պայքարել, իրենց ներքին էութեան մէջ թող վառեն մարդը նախ և առաջ: Անտիք որ կ'ուզեն յազթել անոր, թող իրենց հօգուոյն մէջ նուաճեն զայն:

Մի՛ հաւատաք երբ ձեզի կ'ըսեն թէ նեւը հո՛ս է կամ հո՛ն: Նեւը խտրանքով չի գար: Անրկա ձեւ մէջն իսկ է:

ՆՈՐԱՅՐ ԱՔԳ. ՊՊԶԱՐԵԱՆ

Միտքիդ, Անգլիա

